

Rekolekcje zakonne w prowincji francusko-hiszpańsko-portugalskiej w Fatimie 2023

Duch Święty pozwolił nam w tym roku spotkać się razem w Fatimie, w tym świętym miejscu, gdzie ponad 100 lat temu Anioł i Matka Boża ukazali się trzem pastuszkom, aby przekazać, **co w życiu człowieka jest najważniejsze.**

Od 17 do 22 kwietnia 2023 r. ks. dr Paweł Jasina SChr, prefekt Wyższego Seminarium Duchownego Towarzystwa Chrystusowego towarzyszył nam w otwieraniu się na Bożego Ducha ukazując nam w nowy sposób osoby, życie i charyzmę Założyciela i Prymasa Polski, Czcigodnego Sługi Bożego kard. Augusta Hlonda oraz Współzałożyciela, Czcigodnego Sługi Bożego ks. Ignacego Posadzego.

Oto kilka myśli streszczających bogate dziedzictwo naszego Założyciela i Prymasa Polski dla Kościoła oraz dla chrystusowców.

1. życzenia ks. kard. Augusta Hlonda dla księży polskich pracujących we Francji z okazji rekolekcji kapłańskich w *Clamart* [Poznań, 10 XI 1938]:

Kapłańskie rekolekcje są tym owocniejsze i zapewniają tym trwalsze wyniki, **im więcej zdołają pogłębić w duszach uczestników współzycie i współpracę kapłana z Jezusem Eucharystycznym.**

Przecież jest w Nim utajony heroizm ofiarnego poświęcenia a zarazem jakaś światu niezrozumiała, nad tymże jednak światem **dominująca moc.** Ta niewysłowiona moc zwycięża świat.

Kapłan ofiarnie zjednoczony z Jezusem zostaje przepojony tą zwycięską mocą Chrystusa, która, pokonując świat i nowoczesny jego bunt przeciwboży, uleczy i uratuje, i zbawi ludzkość.

Najpiękniejszym owocem eucharystycznej łączności kapłana z Chrystusem, ale jakże niezawodnym sposobem i środkiem zbawienia ludzkiej społeczności, jest bohaterstwo kapłańskie na miarę Chrystusową.

***Kapłan bohater oto *alter Christus Salvator*.** W świętej ambicji kapłańskiej dążmy do tego bohaterstwa, które sprawi **cud przeobrażenia i zbawienia ludzkości!**

***Trwajmy na każdy dzień w pierwszych szeregach Kościoła apostołującego słowem i czynem Prawdę i Dobro, a zwalczającego kłamstwo i zło;**

***Trwajmy w krzyżu codziennego trudu kapłańskiego, zapewniając sobie wspólny udział w wiecznej chwale zawsze zwycięskiego, triumfującego Kościoła.**

Łączę się z Wami, Drodzy Księża. **Znam Wasze mazoły, kłopoty i troski; znam Wasze trudności na poszczególnych duszpasterskich placówkach polskiego wychodźstwa we Francji.**

Ale wierzę w Waszą gotowość i gorliwość kapłańską,
 - w Wasz zapal apostolski wysłanników Chrystusowych,
 - w Wasze kapłańskie **umiłowanie nieśmiertelnych dusz**, powierzonych
 Waszej pieczy ukochanych naszych Rodaków».

*Dialog Jezusa z Nikodemem, Świadeństwo pierwotnego Kościoła opisanego dzisiaj w Dziejach Apostolskich oraz orędzie z Fatimy odnoszą nas do treści najważniejszych dla naszego zbawienia...Ale warto, abyśmy zatrzymali się i jeszcze raz uświadomili sobie, że nic nie możemy zrobić, aby Bóg kochał nas bardziej! Natomiast, możemy i powinniśmy tę miłość Boga przyjąć i uczynić ze swej strony, abyśmy to my Boga pokochali bardziej...

* * *

**W tym miejscu chcemy uczyć się tego od NMP. Jak przed laty w tym miejscu podpowiadał całemu Kościołowi papież Benedykt XVI. W Fatimie Benedykt XVI mówił, że kiedy w 1917 roku „otwarło się niebo nad Portugalią”, było to „jak okno nadziei”, które Bóg otwiera, „gdy człowiek zamyka przed Nim drzwi”.*

Oto więc Maryja i Jej objawienia są otwartym oknem łaski, miłosierną reakcją Boga na zaryglowane przed Nim drzwi świata, zatrzasowane przez ateistyczny racjonalizm i krwawe dyktatury.

2. natomiast nasz Założyciel w 1948 roku, na miesiąc przed śmiercią wyznał:

„idziemy w nowe czasy z Bogiem, nie z bezbożnictwem w sercu, idziemy w nowe czasy z Bożym przykazaniem, idziemy w nowe czasy z wiarą w wieczność, idziemy w nowe czasy z tą Najświętszą Maryją Panną, która nam przez wieki była Przewodniczką, Matką i Królową

*Maryjo, bądź nam na drodze życia Przewodniczką, Matką i Królową...teraz i w godzinę naszej śmierci. Amen

Człowieczeństwo Założyciela Kard. Augusta Hlonda i jego chrześcijańska wizja człowieka: „Jesteśmy mieszkaniem Trójcy Przenajświętszej. Nie wolno poniewierać swej godności człowieczej. Nie wolno zdradzać swego człowieczeństwa”

Hlond niestrudzenie czynił wysiłki, aby:

...wyrobić w sobie najczystsze i najpiękniejsze **człowieczeństwo**,

...na tym budować dojrzałe **chrześcijaństwo**,

...by następnie ukoronować to najwyższym ideałem – **zakonnością (uświęcenie)**

„Śmieszna to rzecz dążyć do doskonałości a równocześnie bezmyślnie przyglądać się rozpadowi swojej osobowości. Bóg stworzył nas obraz i podobieństwo swoje. A zatem każdy z nas niech będzie przede wszystkim dobrym człowiekiem. Przez to odpowie najlepiej intencjom Stwórcy”

Chrześcijanin jako „nowy człowiek”: „Z walk duchowych wieku XX wyrość powinien «nowy człowiek», z człowieczeństwem **nieskaleczonym**, z człowieczeństwem

uporządkowanym. Człowiek pełny, wolny, z inicjatywą, z obowiązkami i prawami, złączony ze swym Stwórcą i ze stworzonym światem”.

* * *

„Trzeba wrócić do czystego i pełnego chrześcijaństwa. Trzeba się zająć poważnie swoją duszą i swym zbawieniem. Trzeba życie swoje wydzwignąć na wyżyny prawa Chrystusowego. Trzeba się stanowczo odwrócić od grzechu. Trzeba się zawierzyć łaską Odkupienia, trzeba z nimi współdziałać i przy ich pomocy zdążać ku szczytom doskonałości chrześcijańskiej. Chrystus musi się stać naszym życiem”

Troska o życie nadprzyrodzone: Przejęcie się Chrystusem w życiu nadprzyrodzonym Jego łaski, przyjęcie Sakramentów Chrystusowych, powoduje że człowiek zostaje oczyszczony i utwierdzony w dobrem, staje się święty i czysty, a tym samym może stanowić trwale i prawdziwe podłoże dla zdrowej cywilizacji i kultury

„przyjęcie Sakramentu, to coś więcej niż rozmowa z Bogiem. To Jego święty uścisk przebaczenia i pokoju, to Boże przytulenie duszy do Ojcowskiego Serca i Boży pocałunek. Toteż odrodzenie bez Sakramentów świętych jest niemożliwe, a uczęszczanie do Sakramentów jest odrodzenia religijnego znakiem i miarą”

* * *

WSKAZANIA DLA FORMACJI W TOWARZYSTWIE CHRYSTUSOWYM

- Pierwsza rzecz** - to własne uświęcenie. Bez tego niczego nie dokonacie.
- Druga rzecz** - to umiłowanie swego Zgromadzenia.
- Trzecia rzecz** - dotyczy pewnego nastawienia waszego życia przyszłego i obecnego. Chodzi mi o ducha ofiary.
- (Czwarta) rzecz** - wystrzegajcie się ponurości.

Sami tego nie dokonacie. Proście Boga ufnie o łaskę. On jej nikomu nie odmawia. Jestem pewnym, że tym bardziej Wam pomocy swej nie poskąpi. Więc uświęcenie własne na pierwszym miejscu

Moi Kochani Chrystusowcy!

Pan Bóg, kiedy swoje dzieło stwarza, zwykł wszechmoc swoją w tym zaznaczać, że je wkłada w ręce słabe. Chce przez to pokazać, że człowiek jest niczym, człowiek tylko materiałem, a Pan Bóg – budowniczym. A kiedy człowiek sam się robi twórcą, niszczy Boże dzieło.

...Tu chcę wam powiedzieć kilka słów zachęty. (zanim zostaniecie postani) ...Musicie się wpiery znakomicie przygotować. Chcę, by pierwiastek świętości zakorzenił się jak najgłębiej w waszych duszach. Zależy mi na tym, aby wszystko szło bardzo głęboko.

Bóg czuwa nad Towarzystwem dając dwojakie łaski:

- **jedne** dla całości zgromadzenia, aby ono było wierne swemu powołaniu;
- **drugie** łaski osobiste, aby każdy w tym zgromadzeniu spełniał swe zadania.

Dlatego módlcie się gorąco, abyście pojęli swe powołanie.

- **Trzeba, byście wyrosli na dzielny, nieugięty huf**, bo czeka was nie pasmo ułudnych miraży, ale trud żołnierki świętej, ofiarnej wojaczki, tej, która wahania nie dopuszcza.

- **Ofiara** - jeśli tę zrozumieliście, zrozumieliście cel waszej Golgoty, ku której wiedzie was dłoń Opatrzności na skonanie i moment Zmartwychwstania.

„Niech w mocy tej tajemnicy Pańskiego Ciała i Krwi, ustąpi z nas to, co grzeszne i Bogu się sprzeciwiające. Niech całemu naszemu życiu władczo przewodzi Chrystus [...] Sił musicie szukać w sakramentach świętych, w pokucie, która oczyszcza i w Eucharystii, która sprowadza łaski i wypełnia nimi serca” [Kardynał Założyciel]

Oprócz konferencji duchowych uczestniczyliśmy też wspólnie w Drodze Krzyżowej nieopodal miejsca objawienia Anioła, osobistej i wspólnotowej modlitwie, szczególnie we wspólnej Eucharystii u boku Maryi modląc się w intencjach Kościoła, naszego Zgromadzenia i powierzonymu naszej misji «polskiej sprawie». Mieliśmy też okazję spotkać się i porozmawiać z miejscowym biskupem – ordynariuszem diecezji Leiria-Fatima i przewodniczącym konferencji episkopatu Portugalii biskupem José Ornelasem (który przez episkopat portugalski we wtorek 18 kwietnia został ponownie wybrany na kolejną kadencję przewodniczącym). Ksiądz Biskup opowiadał nam o zbliżających się radościach Kościoła w najbliższym czasie, jakim będą Światowe Dni Młodych w Lizbonie, mówił o wyzwaniach i trudnościach w Kościele lokalnym. Podziękował chrystusowcom za wkład duchowy w dobro lokalnego Kościoła. Życzył nam odwagi w głoszeniu Chrystusa, który żyje! Otrzymaliśmy także jego błogosławieństwo w misji, jaką Bóg powierza nam w Kościele powszechnym.

Dziękujemy Maryi, Oblubienicy Ducha Świętego i Pani Fatimskiej za Jej towarzyszenie i opiekę. Dziękujemy ks. Pawłowi i bpowi José za trud otwierania naszych serc na Bożą Mądrość zawartą w przesłaniu fatimskim i spuściźnie duchowej Prymasa Polski czasów międzywojnia i naszego Założyciela. Te przesłania są ciągle aktualne i mają niekwestionowaną proroczą moc dla naszego zbawienia, dla dobra Kościoła!

wdzięczni chrystusowcy pracujący we Francji, Hiszpanii i Portugalii.